

509.

Z
1533

NUPTIIS FESTISSIMIS

GLARISSIMI VIRI,

Dn. M. JOACHIMI
CNAPE *

Brandenburgensis Marchici, Scholæ Provincialis,
quæ est stemmatis VVitzlebici, Rectoris
dignissimi in Rostleben.

Pudicissima Lectissimaq; Virginis,

MARIÆ MAGDALENÆ,

Viri Reverendi, Humanissimi, nec non Doctissimi,

Dn. PETRI ZINCKEISEN, Pastoris
Rostlebiensis meritissimi, Filia.

Celebratis die 25. Januarij. Anno 1629.

SACRUM.

1918 D 142

ISLEBII, Typis GAUBISCHIANIS.

X 2054929

* L Knappe, Unterschrift in d. folg. Schrift
[Val. Lorenzenham]

Quod geris, inverso geris ordine, SPONSE novelle,
Dum jam conjugii vincla subire paras.

Vere ineunte tori sociam conjunxit ADAMO

JHOVA, ubi & in Veneris cuncta feruntur opus.

Ast Veneris stimulos sentis, Clarissime KNAPI,

Mente fovens sancti gaudia conjugii,

Cum rigidus Boreas contristans frigore terram

Cœlesti rapidas spargit ab axe nives.

Tu magis atque magis tamen ureris, Optime SPONSE!

Hybernò has flammæ non remorante gelu.

Ergo DEUS clemens exaudi vota rogantis,

ODEUS, à cujus spes mea pendet ope,

Pectora, te flammæ agitante, adamata calefiant.

Ut caleant semper pectora dicta probe:

Et bona multa simul Sponsis largire novellis,

Sic mecum laudes pectora grata canent!

Lubens accinebas

Zacharias Brendel Medicina D. & P. P. ac

p. s. F. M. in Academiâ Salavâ

Patriâ Decanus.

Res est Conjugium, mi Knapi, plena favoris,

Digna piis precibus, Consilio, auxilio.

Nil prius hoc, nil hoc præstantius ordine, nil hoc

Utilius, nil hoc dulcius orbis habet.

A 2

Jure

Jure igitur lætor, Clarissime Sponse, tibiq;
Gratulor hoc prestans, utile, dulce bonum.

ita docet Sponso
Amico dilecto

Hieronymus Prætorius Hamburg.
Phil. Pract. in Sal. P.P.

Ad parentem Sponsæ.

David inquit, Psal. 112. In tenebris lumen exoritur re-
ctis à misericorde, miseratore & Justo:

E X E R G A S I A.

In tenebris densis, nigrâ caligine noctis
Lucentem stellam sæpe Viator habes.

Quò properans positam valeat contingere metam,

Atq; suam latâ mente redire domum:

Sic **R E C T I S** densâ cinctis quasi nube malorum,

Spem præter fulget sæpe serena dies.

Hoc est ex Christi miserentis munere, qui vult

In terris Sanctos vivificare suos.

Deprimit, ut relevet, premit, ut solatia prestet,

Enecat, ut rectos vivificare queat:

In tenebris lumen mittit, ne tedia noctis

Durantis frangant tristia corda malis;

Ut fidei robor crescat sperantis in illum,

Et dicat: **N E S C I S F A L L E R E, C H R I S T E, T U O S.**

Pastores furis non raro affligimur omnes,

Qui sequimur strictè jussa verenda **D E I;**

En

En Satan mentem turbat, mox plurima turba
 Circum-nos-nallat mille, proterva, modis,
 Hic Canis allatrat mordax; mox gutture grannit **Mat. 7.**
 Porcus, sive rugit voce furente Leo:
 Aspidis aut illic crudelis lingua venenat, **Psal. 91.**
 Vel caudâ, blandus Scorpio fronte, ferit: **Ez. 2.**
 Hâc tentat solo Basiliscus perdere visu,
 Illâc bacchatur bile nocente Draco.
 Verùm lux oritur tandem latissima nobis
 In mediis tenebris, com canit Isaias:
 Dat Christus fidei vires in pectora nostra,
 Possimus tantas ut superare feras.
 Mille vias novit, Pastor, DEUS EVADENDI,
 Te modo confidas, qui tribularis, ei:
 Quid trepidas igitur turbatus pectore toto?
 Crede mihi, VINCES, fidere disce DEO.
 Idq; tuo exemplo constat, Reverenter habende
 PETRE, colende Senex, qui gravitate vales:
 Munere Pastoris multos es functus in annos,
 Pastoris mala te sustinuisse, veor.
 Sapius annè tibi Lumen fulsisse fateris
 De cælo, quo sint nubila pulsa statim?
 Quid multis? Testantur idem prasentia festa,
 Qua thalamo irata sunt celebranda tua:
 Anne putas Lumen divinum calitus esse,
 Ex se cum genitos eloc at ipse parans?
 Pono mihi finem, capiant quò Vitzlebianna,
 Et fratrum spaciom plurima Vota suum.

Sint

Mor

Sine tibi sponforum connubia lata parenti,

Atq; fluant ipsis prospera quæq; precor.

In solatium & honorem Dn. Petri

Zinckeisen &c. crasso filo contextum

à M. Matthæo Catone,
Pastore Wiehenfium.

HAud abs re perhibent: Omnis non omnia tellus,

Fert; ut id exemplo, Sponse novelle, probas.

Brandenburgiacâ poterant Suadela Venusq;

In Patriâ ad licitum tene vocare torum?

Leucoræ Charites socio tua colla capistro

Subdere, sint quamvis, non valere, Catæ.

Virgo cohors Altorfni per-pulcra Lycæi

Tendiculas frustra composuere tibi.

Norica displicuit Galatea; quid ergo? Salanæ

Detinuere virum? nulla levamen habet.

Nil nocuit Philyræ tibi gentis amabile philtrum,

Quam limare caput sat-didicisse puto.

Sat peregrinatum, sat perlustrata virorum

Pulpita doctorum, virgineusq; chorus.

At reperis nusquam proba lenimenta locorum,

Apta fiant morbi quæ medicina tui.

Quare Roslebi quodamas habet unica tellus.

Sive Scholæ fascies, sive tori sociam.

Nobilis ingeminat tibi Roslebiana labores

Multorum applausû, nec sine honore, schola,

Sceptrum Gymnasii moderaris diribitore

Nobile Patrono; laus ea magna viri.

Mox

Mox quoq; connubii - tibi - maltha paratur ad aram
 Saeratam, dio numine Sponsa datur.
 Sic quod non habuit tua Patria, quodq; negarunt
 Leucoris, Altorffum, Norica terra, Jena,
 Præstat id omne Solum tibi Roslebiense: maritus
 Rector, vir, Sponsus, œconomusq; clues.
 Ergò laborandum tibi Roslebiense Lycœum
 Nocte dieq; creat; semper habes quod agas.
 Gaudeo de gemino, quem nunc es adeptus honore,
 Quem Musæ, Charites, Phœbus Apollo ferunt;
 Et quem præ reliquis hæc luce Hymenæus adauget;
 Maçte vir, hoc gemino sis in honore bonus.
 Sis felix Rector, sis Sponsus lætus, & inde
 Sis bonus Oeconomus, prolifer atq; parens.
 Auxiliatrices operas tibi spondeo Sponsæ,
 Inq; domo, inq; toro turris ad instar erit.
 Turris ad instar erit tua Magdala. nonq; figurâ
 Therisitem referet, perdere cuncta satum,
 Hæcè, tuis comitis pro versibus, ecce, repono
 Rustica! det votis pondus inesse DEUS.

ANAGRAMMATISMUS.

**MAGISTER JOACHIMUS CNAPE SCHOLÆ
 ROSLEBIANÆ RECTOR
 MADALENA ZINCEISEN PRSTORIS
 ROSLEBIENSIS FILIA.**

Hæc

*Hæc ubi vitæ transplantantur abscisso superfluo
unico surculo, quæ vocalis unica*

Proveniet eras

VITIS PRÆCELSA,

HINC DICO,

HÆC MALLEOLOS ZONATIM
PROFERET; SINE LABORE;
SI BENE: SIC SI ARAS! RES
NISI MAGNA.

*Cæterum Vitis isthæc cum suis ramusculis
sic se explicat.*

CNape cape, ut VITIS PRÆCELSA ex conjugè fiat;
HINC DICO (neq; enim non-bona vaticinor)
HÆC tibi MALLEOLOS ZONATIM mense peracto
Nono cum gemmis PROFERET eximiis.
Attamen excolier vult non SINE, Sponse, LABORE,
Culturâ vigili SI BENE culta, feret.
SIC SI gnavus ARAS, RES non NISI MAGNA patefiet,
Vitis, Trin-uni quæ benedicta Deo.

ita gratulatur.

ita vovet

M. Christophorus Liebgoe
Gehofensium Pastor.

Quando

Quando suum Tirili - repetet - viri iure alanda,
 sponse subis thalamum sic moderante DEO.
 Quod precor, ex animo precor; anser ut inter olores
 Sim licet, at placant vota minuscula Deum.
 Vota minuscula DEUS non spernit, grator honori;
 Conjugio vestro prospera quæq; fluant.

Ambrosius Schnick, Pastor
 in valle Nauses.

Comprecar & Vestris, Rector Clarissime, tædis,
 Ceu monuit quidam Vir pietate gravis.
 Hæc ergo adjicio: Cingat Pax optima rerum
 Conjugium Vestrum, prosperet alma Salus.
 Omnia sic binis, alii quæ carmine docto,
 Versibus innumeris quæ cecinere, precor.

Johannes Eichelbrunnerus, Ecclesia Christi,
 quæ est Volmerstadii Pastor.

LUSUS GAMICUS.

<p>Debetur merito cuiq; Palma Virens, qui vel in hostium Cavernis Egit Marte viriliter Triumphū, Vel in pro patulo ruit timendos In hostes, spoliis recuperatis. Debentur merito cuiq;serta Phœbi facta manu, virentibusq; E' lauri foliis retexta, quis quis</p>	<p>Vel pervenit ad eruditionis Doctrinaq; scopum, vel ad supre- mas Scandit laudis in orbe dignitates. Debetur merito cuiq; prima Vel vindemia, si quis ut Noabus Vinetum proprio serit labore; Frugum primitia vel optima- rum,</p>
--	--

B Si quis,

Si quis, Numine sis iubere sacro,
Facit munia rusticationis.

Debetur merito cuiq; frondis
Honor vel violis, amaracog;
Vel myrrhō, roseoq; odore spirās,
Quisquis primitus areas locavit
Alas, & fodit arte sulcos.

Debetur merito cuiq; fetus
Recens demtus ab arborum la-
ceris,

Pomosāq; sui laboris vota
Persolvit prius insitor coronā,
Qui curā vigili domesticāq;
Reddit fructus feros locos, novorū
Nec non germina quaq; surculo-
rum

Suis aptat & inserit favillis.

Debetur merito suum cuiq;
Sicut iustitia probans recessus,
Ut ipso retributionis actu
Fructus quisq; reportet expetitas,
Sustentiq; oneris decens reapse
Lodamen capiat benignitate.

Quid nunc duriculi tui pha-
leuci?

Dicas, Sponse, miselluli Phaleuci
Quid ē faxo, experiare mox
Phaleucis:

Binas quisq; vias honore
dignas

Virtus is superesse novis, hasq;
Nec Cræsus negat, hic nec obstat
Irus;

Quis vel Marte potens, vel ar-
te pollens

Sit, & militia periclitetur
Vires, si volitare quis per ora
Vivorum cupit, atq; gloriosum
Suum nomen ad astra collocare:
Æquē enim Artis amans nego-
tiosa

Formā militat, atq; bellicosus
Mavors, militiaq; poscit equō
Jure commoda, pramium, coro-
nam.

Diverso tamen impariq; sumtu:
Mars citō peritura, corporisq;
Tantum portat abhinc, suasq;
ditat, (agros,

Et aurō amplificat domos &
Extorquevè suos vigore cens⁹:
At aterna manent ab arte parva
Culteri Charitum, suis medullis
Si intimis penitisq; delicatas
Suādas, Veneresq;, Gratiasq;

Probè infixit, immo laude
dignum (inde

Virum Musa vetat moveri. Pro-
Cnape Sponse, decus Sophies
perenne,

Cnape

Cnape delictumq; mellilinguo,
 Cnape Pierio novem liquora
 Deabus ter & amplius rigate!
 Tuas, cum vegeta futurum
 mente,
 Et florentibus optimè sub annis
 Eras, ingenii beatioris
 Vires exseruisse militantis
 Felici stimulo indolis, patefecit.
 Tuas, cum melioris apparatus
 Lingua, mentis & ipsius potitus
 Eras, ingenii licentioris
 Vires sapius ad graves duelli
 Laudes colloquio crisiq; acuta,
 Et ad praelia disputationum
 Coponenda resuscitasse, constat.
 Tuas, Numine sic favente
 summo
 Dum Reſtoris onus scholæq;
 sceptræ
 Noſtræ, & Viszlebicâ celebritate
 Et Patrociniò vigentis noq;
 Hic geris vigili, graviq; curâ,
 Vires ingenii beatioris,
 Vires ingenii benignioris,
 Vires ingenii elegantioris,
 Vires ingenii venustioris,
 Vires ingenii velociores,
 Vires ingenii loquaciores,
 Vires ingenii expeditiores,

Vires ingenii potentiores,
 Libertate satis bonâ probasti,
 Quas & quilibet optimorum
 abundè
 Admiratur, & usq; & usq; lau-
 dat.
 O vis Pieridum potens va-
 lensq;!
 O vires animi nimis potentes!
 O vires animi nimis valentes!
 A Musis nimium laboriosis,
 A Musis nihilum negantibusq;
 Has tantum liquido potuisse patet
 Impetrare. Tuas quis ergo vires
 Felicis Genii beatiores
 Solertis Genii valentiores
 Velocis Genii expeditiores
 Viventis Genii potentiores
 Triumphis, opib; manu paratis,
 Honoriq; fugacitatis umbra
 Subjecto neget esse præsereudas,
 Et raram tibi sic ab arte laudem
 Æternamq; simul parasse famâ?
 Nec tantum. Horridulis
 meis Phaleucis
 Si nunc ulterius jugationis
 Tuæ perlepidum recordor ausum
 Reſtor Sponse! novò & seve-
 riori
 Duellò tibi jam necesse certes.

B a Nam

Nam binominis est ut ipsa
Sponsa
Magdalena simul, simul Maria
Qua Zincke si adum suave ger-
men
Cultis in Veneris jugis virescit;
Sic & bis minitatur ominosam
sponso nominis explicatio-
nem.
Ferri duritiem quid est ri-
gore
Quod excedat? acerba quid le-
poris
Continent, quid & inferunt a-
moris? (sponsa;
Ergo Ferrea, Dura, Amara,
Pra se nil aliud quam acerbitate
Pra se nil nisi amaritudinem
Pra se nil nisi ferreum sonatum
Pra se nil nisi duritatem habebit!
Eho ferrea, dura, amara sponsa;
Qua, duracido vales sonore?
Quin sis dulcicido potes amore,
Quin sis mellifluo valens sapore.
Ignorasne tuam, Gnapi, Ma-
riam
Illam, floridulamque Magda-
lenam
Tot jam molliculis diu petitam,
Tot jam dulciulis diu vocatam,

Tot jam blandidulis toro dicata,
Et jam carminibus toro sacra
Actutum tibi sic novi laboris
Causam difficilem & gravem
excitasse?
Quam contra nisi sis cito para-
sus,
Sponse, continuo incitatus astu
Cadendo bene, fortiter, venuste,
Cogeris vel inultus hinc abire,
Vel multaberis ad procul recessus.
Ergo dum pavili tuum est in
igne
Ferrum, Nominis & tui me-
mento:
Te ceu iudicio scientiam
Magnum, viribus ingeni po-
tentem
Et per candidulas novem Soro-
res
Prastantem celebremque reddidisti:
Sic jam pectore promptus, expe-
ditus (gitta
Armis, praevalidus manus, sa-
Praceps, aggreditur velut fero-
ces
Auctor militia paratus hostes,
Cluas, quod Herculeo doles labore
Quicquid ferricrepam tenet so-
nore,
Quis-

Quicquid duracidum sapit te-
murem.

Sic terror crepas acerbitates
In delensificas suavitates
Cōvertes, simul & dies in omnes
Iugalis benè gestit abis hornam
Pacti, molliculosq; pusiones
Gradatim benè, sic favete fato,
Et Ferrò fabricabis incruento.

Nec, mi Sponse, putes, ob istud
ausum

Sic desiderium viri cluentis
Tuum divite pramiò carere?
Intrat Plutus enim petitus illo
Magnis divitiis, & ampliori
Censu conspicuus tuos penates.
Et qui ante hanc dubias locatus
inter

Spes & ignifluas eras relictus;
Nunc in anrifuvis viges caver
nis,

Nunc & plus vico simplicis repor-

Virtutis benè retributionem,

Quid nunc molliculi mei
Phaleuci,

Cum sic non male duplici labore
Virtutis stadium sit absolutum?

Et Sponso bona Patris omnia-
mur,

Et Sponsa bona Matris augure-
mur,

Et Sponsis bona quaq; gratele-
mur,

Sic ajunt faciles mei Phaleuci.

Tandem & cordifluum meū
petitum

Vestris nominibus datū relinquo

Sic: Sanctam precor auspiciationem,

Et faustam benè copulationem,

Et gratam benè conjugationem!

Salve sis nimium decore sponse!

Salve sis nimium decora Sponsa!

Nuncupatus Honores ergo,

Honorando Dn. Collegæ suo

â

Valentino Laurentii, V Vitzl. Scholæ

Conrectore & Collegâ,

B 3

Sic

712
Sic est mi Cnapi: comitatur ad ore laudis
Sudorem, vigilemque labor non nescit alumnus
Eximius cumulare bonis, quod plurima semper
Ostendunt exempla. Iat est de pluribus unum,
Quod nobis statuis magnum, doctissime Rector.

Divino genio, felicitis & indolis ausu
Et studio studioque tuo, rapidisque veredis
Celsa tenes summam veram virtutis in arce.
Gloria quo grandis, tranquillaque tempora vitæ.

Et (quod postremum non est) oculissima conjux
Parta tibi. Nostros anceps Fortuna labores
Versat adhuc casusque iubet nescire futuros,
Bellonam dominante, serente rebellia bella.
Sed durabo tamen donec revolubilis hora,
Optatam vice portabis feliciter ævum.

Gratulor interea tibi plus vice simplice tanta
Munera, supplex & cœlestia numina posco;
Ut volitet circum niveis concordia pennis
Inter vos, & verus amor, quem nulla morari
Styx torrens pice, quem nunquam furialis Enyo
Contaminare queat, donec divina voluntas
Immundi mundi pertæsis scandere cælum
Mandabit, quo latifluis torrenter edundant
Et scatebris largisque fluunt sacra gaudia rivis.

Voluitur his calidum verso mihi cardine votum:
Pendus inesse velit voto qui temperat astra.

*Honoris, Amoris &
Moris ergo faciebat*

Güntherus Weber Schola Dondorffina Moderator.

Recto-

Rectori sociam thori jugalis
 Jungunt iam citò *Magdalenam*, Onestrum
 Ad flumen rapidum inclyti Lycei,
 Quod Vitzlebiadum propago nutrit.
 Adstate O Charites, novemq; Musæ!
 Quas Sponsus teneris secutus annis,
 Et votis, thalamum, rogate longis,
 Quò felix ineat; ferax supremi
 In laudes, sine lite sit cubile,
 Et sit labe carens, sacer ministres
 Castas; Spiritus usq; & usq; flammæ.
 O pulli Cypridos beatiore!
 Vestris, ceu reliquum corona amica,
 Nunc congrator amoribus novellis,
 Et JOVAM Veneror piis susurris
 Vestros sospitet ut novos amores,
 Ut feliciter usq; & usq; largas
 Prægrandosq; sinat videre menses.
 Plura scribere, candidæ vetantes
 Jam nolunt Charites novemq; Musæ.
 O Sponse ergò tuæ diu superstes
 Vivas, & Dominus diu reserves
 Rectori sociam thori jugalis.
 Rectorem sociæ, in thoro jugali
 Formans ex sociis duobus unum.

*Boni ominis E.
 fudit*

Fridericus Bartenstetio Scholæ
 VVitzlebianæ, p. t. Cantor.

Qui

Qui Veneris flammâ deflagrant, hæcq; perire
 Censent, his melior non medicina datur;
 Conjugii spergantur aquâ; quâ stinguere carnis
 Illecebras possunt: solvere se furiis.
 Hoc ipsum Saulus parvo pōst tempore Paulus
 Sponse docet: Satius nubere, quam patier.
 Quod si divinum ducant Hymeneia festa
 Ortum, Divinus Numine Christus adest.
 Ergò vos turbet nunquam fortuna maligna!
 Post fletum, redeant júbila grata, gravem!
 Auxilium vobis tribuat **TERMAXIMUS!** & det
 Vobis sint cuncto, prospera cuncta, die!
 Vobis progenies exurgat Numine eodem
 Quæ vobis senibus gaudia magna feret!
 Non quæ semper alit contraria vota Marito
 Sponse Tibi mulier, sit precor, hæc veniat!
 Thesaurus quæ sit virtutis fœmina honesta
 Jungatur! Sponsæ, sitq; fidelis Amor.

Christophorus Althofer Noricus,
 S Sanctæ Theol. Stud.

Plutarchus, tunicâ seposirâ, pia
 Assumit mulier, puniceum decus
 Fœmellæ, ingenuis quam pudor excitat,
 Qui pulcherrimus omnium:
 Perversè Herodorus: Fœmina vestium
 Ornatu posito, quod simul exuat
 Candorem tenerum: dein rabiem **DEÆ**
 Flammæ pro tunicâ induat.

Quis?

Quis? currente rotâ fœmineum genus
Unâ profiluit? Quis neget omnibus
Illis digna viro candida pectora?

Unô non figulô fata.

C N A P I, dimidium nunc animæ tuæ
Testatur, quoniam, casta, pudoreq;
Floret Sponsa, hodiè consocias Tibi,
Nec non quæ facie probâ.

Hinc absq; auxilio, ac absq; operâ **D E I**
Successu omne caret, quod facimus, vel &
Conamur; potius nos facie retrò-

Versâ conspiciunt ea.

Quarè ne moveant fata sinistra, ne,
Turbas, Jova creet Massica vina, aquâ
Ex flavâ! adsidat lætitiis Tuis!

Præsens sitq; thoro! foro!

**M. Johan-Gabriel Müller/Alfeldo-
Noricus. S S. Th. Stud.**

Pectorum Custos, thalamiq; Virgo,
Quæ laborantes stimulis amoris
Allevas, illisq; adimis cruores

Mater Amorum.

Huic meæ Sponsæ Tua puppa jam sit,
Quam per haud paucos ego lætus annos
Obtulissem; nî voluère contrâ,

Sponsa, Parentes,

Johan-Paulus Felwinger/Noriberg. Phil. Stud.

C

Sunt

Sunt quos ambitio, vel gloria vexat inanis,
Illius ut ducta maxima suscipiant.
Sed me nec tangit, nec ducit gloria laudis,
Carminè quò Tibi nunc gratuler Aonio.
Vota, loco versus capias, nam flumine lotus
Pierio non sum, mente bona veniunt.
Mutuus indigitatur amor, compassio, morbus,
Fœmineis necdens fortia corda virùm.
Passio quæ quamvis sit felicissima, sive
Antithesi constet, sive cui faveat.
Hæcce tamen secum fert grandia pondera semper,
Desinit haud unquam, passio, morbus, amor.
Sed procul hinc abeat, fugiat procul omne sinistrum:
Et capiant sedem nomina cuncta boni.
Esto dies felix, omni quoque tempore faustus,
Et nova nupta, precor, sit tibi grande decus.

Singularis observantia causa,

Dno Sponso (Musa alienâ) gratulatur cordicis hîs

Johannes Matthias Hübner / Noribergens.

Fausa dies oritur, lateri quâ jungitur uxor,
Nymfe, tuo, donis Nymfa decora Tibi.

Lætor, & his tædis mea vota jugalibus addo:

Cordis amor maneat: Sorsis amavor eas.

Debita observans:

faustâq; adclamacionis ergò properiter adposui

Enochus Himmelius.

Nomina

Nomina si (vulgò) verè sunt consona rebus,
 Omina siq; bonum scæva vocamen habet:
 Engestat notum Germanis, CNAPE Magister,
 Nomen, quod Comem, signaq; comta notat:
 Engestat nomen, gestat quoq; nominis Omen,
 Dum Sponsam nimio deperit igne suam,
 Taliter & Sponsam decorant his congrua, FERRI
 Naturam firmus dum sibi jungit amor.
 Qui, precor, ætatem constans vestra obseret ignis
 Pectora, ceu claudit ferrea vincla sera:
 Exulet ira, furor, lites, & jurgia, rixæ,
 Absint à thalamo noxia damna precor.
 Hæc precor, hæc voveo, sint hæc mea vota secunda
 Suppliciter posco Numina sacra DEI.

Amoris & Gratitude ergo misit Jenâ

Tobias Seidenfrost, Neomarchico-Misn.

Mirabar quidnam, dum torpet frigore, cœlum,
 Tentares socio subdere colla jugo.
 Causa latebat enim, glacialis frigora Brumæ
 Si subsunt, merito frigora scæva times.
 Atq; paras calidam tibi foedere jungere Sponsam,
 Callida quæ thalami strata fovere queat.
 Gratulor hinc ergo, Deus hæc tua cæpta secundet,
 Ut possis natis multiplicare domum.

Bona scæva ergo adponebat

Johannes Müllerus Allstet. Alumnus

C 1

Dic

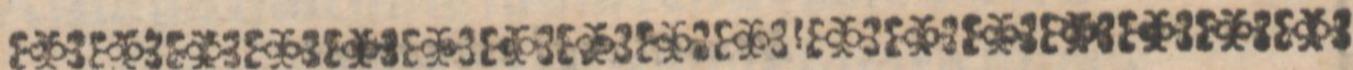
Dic mihi Sponse, tuus quotiens se proripit ignis,
Quid tibi mentis inest? quas versas pectore curas?
Sic ego: Sic Sponsus: solam sine compare vitam
Vivere, nil aliud quam vivere more ferarum est:
Marcescit vigor ingenii, geniiq; voluptas,
Tristeq; cordolium mordaci verbere pulsat:
Mens stupet & dubias errat ceu nauta per undas,
Cynthia cui vultus atrato obnubit amictu.
At postquam mea stella suum jubar exerit, & me
Adspectat, tenebras, curarum tristia pellit.
Hæc optata mihi Cynosura, hæc prospera Aridna:
Hæc mihi dum splendet, mihi splendet ut æmula Lunæ
Noctû nempe Pharos cum lumina promit ab ore.
Quam juvat immensum vitæ dare vela per æquor,
Talis si faculas mihi ventilat igne coruscas,
Index & monstrat latrantia littora Scyllæ,
Et Ponti tumidis tranquillat fluctibus undas:
Quam juvat amplexus Venerisq; pericla subire,
Et sua turgidulis infigere labra labellis.
Hæc Sponsus: sed cur in Sponso Sponsa moratur?
An favet his dictis? & presso pollice laudat?
Parcite Pierides Sponsam signare rubore:
Si tacito nutu ista probat, sua ritè peregit.
Ite animæ unanimes, vos ducens Cypris in altos
Idaliæ lucos adspersit nectaris imbre:
Ipsa placens sternit genialem Gratia lectum,
Antevolat genialis Hymen, Venerisq; puellus,
Ardentes faculas quatunt, plauduntq; choreas.
Tinnula melliflua cantillant carmina voce.

Quid

Quid loquar, ut cœli vos indulgentia servet,
Nemo ratem ut lecti solvat nisi mortis imago.

Declaranda observantia ergo fac.

Christianus Leisnerus, Rebling, Alumn.

Maximè gemmas micat inter omnes
Decolor Magnes, uti phœbus inter
Ætheris campos, velut inter ignes
Luna minores:

Aut quod ignotum trahit hic metallum
Spontè; seu ferro miserè negato
Interit; seu cum recreatur altâ
Illius aurâ

Gnaviter, ferrum trepidare concors
Assolet: Cur non magis & puellam,
Quæ viri possit tolerare pondus,
Gemma figurat?

Nonnè delirans properabit ætas,
Nemo si curat lachrymas virorum
Ejus, aut votis, puerorum, amicas
Applicat aures?

Ergo dum grata illius ora labris
Cypriæ certant, sociare (*quis scit,*
Quid velis?) defert; rapidânè flammâ
Attrahet illum?

C 3

Spiri-

Spiritus quos nec rapidæ Chimææ,
Nec ferox unquam separabit Atlas,
Flammeum semper benè sic utrumq;
Congruit astrum.

Honoris ergò adponebat

Urbanus Grunica Tornavi-Misnicus, Alumnus.

Iam Venus emisso Cytheræa cupidine gnato,
Egregias laudes & spolia ampla refert.
Nam puer instructus pharetrâ, jaculatur; in hærent
Retractâ, lateri spicula fixa, manu.
Immanis Divorum & inobservata duorum
Virtus, mox flammæ corde in utroq; movet.
Corde movet flammæ, concors coguntur inire
Certamen: tangit sic Venus alma scopum.
CNAPIUS hinc miles certaminis extat: amicam
Præsentem, cum quâ certet, adesse videt.
Militat: aspectus conceditur: atq; secunda
Linea: nec dextræ non datur ipsa manus.
Nec satis esse putat: sed certat, ut imbuat illum
Nectaris ipsa sui parte sequente Venus.
Nunc demum reliquâ (resonet victoria;) victâ,
Undiq; victori, parte, triumphus ovet.
Gratulor, ut valeat certare diutius arcu
Intento, atq; ferat digna trophæa, precor.

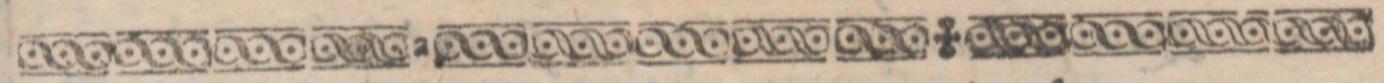
Debita observ. & congrat. gratia adjiciebat,

Christophorus Faschius, Farnstetensis, Alumnus.

Ne

NE fundum alacrius sulcemus, nevé rigemus
 Dat Numen proprium, qui subigendus, a-
 Et quem (Musa tace, velis obscæna silenti (grum,
 Involvas) seu sol, sive Diana micat.
 Assiduo quicumq; suum renovabit aratro
 Fœcundum faciet nobile sumen humi,
 Et te virgineo non enarrabile Numen
 Condonat fundo, quem benè tute colas,
 Fundus ut exsinuet procero corpore spicas,
 Quæ caput atq; pedes mēbra manusq; gerant.

Maximilianus Reinmannus. Isleb. Sax. Alumnus.

Turba novenarum hūc dignare venire sororum,
 Gaudia sunt nubtis concelebranda novis.
 Gaudia si quæris? sitienti voce petita
 Quondam, nunc nitido prodit ab axe dies.
 Quo Roslebiadum Mystæ nata unica, Sponsa
 Ludi Rectoris ducitur in thalamos.
 Ergo faveto mihi, quæ dictas carmina sacris
 Vatibus, & dicta carmina pauca mihi.
 Carmina queis Sponsi & Sponsæ congratuler ausis,
 Applaudensq; feram vota precesq; DEO.
 Grator ob hoc igitur de pulcra virgine Sponso,
 De Sponso pariter blandula virgo tibi.
 Vivite concordēs stabilis sub fœdere lecti
 Sponse para Sponsam semper amare tuam.
 Vivite concordēs, sie vult connubia jungens,
 Sponsa para Sponsum semper amare tuum.

Sic

Sic vobis tristis Parcarum turbula, rumpi
Innumeris seclis nescia fila neant.

Casparus Groschius, Nurnsdorff. Alumnus.

Quid primum precor & precor secundum
Qui ne sum numerus quidem ultimus sed,
Nulli fore è nisi omnibus secundus?

Tu, quem Suada, Venus, Charis, Thalia,

Musarumq; chorus suaviore

Aspirat facie, latina Siren,

Depromas JOACHIME gratiofo

Ex cordis myrothecio suavis

Quod primum precor & precor secundum.

Te nemo melius secunda dicet

Venâ non remorante, vota Sponso,

Carmen tu poteris, fac ergo carmen

Nos carnem petimus, caro negetur,

Sponso chara caro, daturq; costa

Casto, sed cutis, Ossa, nos morantur

Te contra cutis ima & os meretur.

Ergo quid precor & precor secundum,

Os Sponsum faciat labella totum,

Os Sponsam faciat labella totam,

Et labrum è labiis duobus unum.

Hoc primum precor & precor secundum

Qui ne sum numerus quidem, ultimus sed,

Et doctis facile omnibus secundus.

Georgius Heinrichi, Laublingensis Saxo, Alumnus.

Huc

Huc ades adjungens tacitis præcordia flammis
 Hymen ad thalami socialis sacra vocatus,
 Huc ades, huc niveo redimitus tempora sereno,
 In dextrâ claro splendet lumine cæca.
 Te sine legitimi sunt irrita vincula lecti,
 Te sine marcescit Phætrati Mater Amoris.
 Tu nostris Sponsis flagrantem insere flammam
 Da connexa tuo ferveant pectora motu,
 Da prius incipiant turres vitare columbæ,
 Antra feræ, pecudes herbas, & nullulus undas,
 Suavia quam socii solvantur fœdera lecti.
 Esto ferax thalamus concors, ceu frugifer hortus
 Mille sinu gravido viridantia gramina promit:
 Taliter ingenuos nostos Junone secundâ
 Blandula depromat socialis germina lectus,
 Vivite, quod superest, felices, vivite longum,
 Sponsus ut exuperet Pylios ætate capillos,
 Sponsa Sibyllinos traducat molliter annos.
 Hæcce novis opto sincero pectore Sponsis,
 Auffugiat votis ingrata repulsa peractis.

Christophorus Loischerus Rebling. Alumnus.

Quid tuba rancisonis quatien s stridoribus auras?
 Quid sibi jaetantes jubila læta volunt?
 Fallor? blandiduli Veneris celebrantur honores,
 Ventilat ecce novas pronuba Juno faces.
 Hymen Hereuleis conjungens pectora vinculis,
 Conjugio vultu lucidiore fave.
 Involes in thalamum niveis concordia pennis,
 Non Eris interimat litigiosa jugum.

D

Tem-

Tempora laetificæ extendant longæva sorores,
Nil nocitura queat Parca valere manu.

Tu quoq; connubii præses Germana Tonantis,
Splendescat multâ, fac rogo, prole torus.

Hæc mea cardinibus rigidis affixa Vacuna
Murcida Musalitat. FACTATA VOTA DEUS.

Christianus Zipserus V Viderici-
Milsn. Alumnus.

O Decies quæsitæ dies! Clarissime Rector,
Quâ Madalena tibi blandula Nympha datur.

Moribus ornata, ac præstanti corporis aucta
Formâ, barbaricæ nil feritatis habens.

Cuique Venus rutilis residens colludit ocellis,
Blandaq; blandidulo splendet ab ore Charis.

Gratulor ergo tibi de Sponsâ, Sponse, venustâ,
Hanc constanter ames, hanc lateri socies.

Hæc tibi suavis erit requies & blanda voluptas,
Hæc tibi sorte malâ dulce levamen erit.

O D E U S omnipotens, sacri ordinis autor & auctor
Effice, sint socii fœdera fausta tori.

Vivite felices ambo sic vivere digni,
Et facili vestrum ferte labore jugum.

Auspiciusq; Diis peragendos molliter annos,
Illa Sibyllinos, Nestoris ille ferat.

Tanta precor vobis toto de pectore, firma
Sint mea vota, **D E U S** faxit in axe poli.

Christophorus Lippachius, Buchananus, Alumnus.

Dulcior

Dulcior haud unquam nova vox pervenit ad aures
 Tam menti portans gaudia grata mea.
 Quam tua qua verulit convubia, Clave Magister:
 Fæderate socii sacra iniisse thori.
 Nam tibi junxisti stabilis fœdere, qua sis
 Penelopeq; colo, Sulpitia atq; tholo.
 Gratulor ergo tibi, capias ex conjugenate,
 Et precor ut proles sit sine fine tua.
 Tandem felices animis concordibus ambo
 Vivite, longævos & superate dies.
 Theodorus Cittenius Wantzleb. Alumnus.

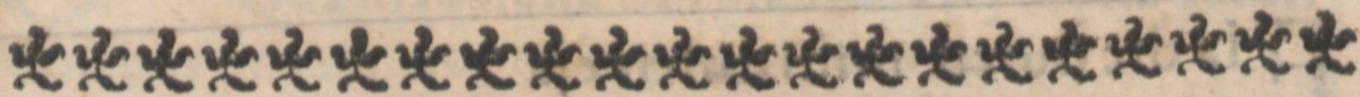
Ela dic dulcis mihi dulcis eja
L Musa dic, quidnam superet nitorem
 Bractææ, seu quid pretiosius sis
 Iaspide Eoâ?
 Hisce nimirum melior virago
 Moribus cultis decorata, casta
 Quæ tenet, vitâ remanente, honesti
 Signa pudoris.
 Quæ colit Ihovæ veneranda iussa,
 Et fibris cordis retinet reposta,
 Quæ studet semper placuisse suavi
 Ritè marito.
 Blanda cui blandis residens ocellis
 Sæpe colludit Dionæa mater,
 Instar & Solis variis refulgens
 Undiq; donis, D 2 O ni-

O nimis felix, nimium beatus!
Cui D E U S talem sociat puellam,
Hæc Onyx, hæc spes, requies, voluptas
Sorte malignâ.

Ergo de tali tibi, Sponse, Sponsâ
Gratulor, cujus diadema sanus
Est pudor, vera & pietas: vigentes
Ite per annos.

Jacobus Schillingius Falcoberga-
Misnicus Alumnus.

COR salomonis ait: cubitans sine compare vires
Frigoris hyberni frangere nocte nequit.
Hic Rhodus, hic salta, viridi tibi flore puella
Jungitur, hac frigus pellere nocte potes.
Ante alias flammæ Veneris superæstuat ignis,
Quem sublimi aurâ ventilat ipse D E U S.
Vestræ ne quondam defint alimenta favillæ,
Provideat rerum spes, via, vita, salus.

Valentinus Gemmerhirt VVan-
genheimensis, Alumnus.

Euge, Jô Pæan! adamate Sponsæ
Sponse, pol non quod reperisse clamant
In fabâ infantes, tibi se sub istâ
Obtulit horâ,

Nam

Nam venit vultum decorata virgo,
 Cujus ex blandis roseum labellis
 Sacchar, & dulcis fluit è rotundis
 Humor ocellis.
 Fronte porrectâ tribuis cui nunc
 Basium, totum madefecit alma
 Quod sui quinta Venus ipsa parte
 Nectaris aptè,
 O pium factum, placitumq; Jhovæ!
 Quale ne lædat solitâ subindè
 Lite collæctans Eris; appetente
 Corde precamur,
 Quin stet attentâ potius ligatum
 Copulâ, quam nectit amor, manet qui,
 Nec suas vertit citiùs supremo
 Lumine pennas.
 Sentiat nec non sobolem, priusquam
 Finiet gyro peragendus anni,
 Quæ tibi Comus foret, atq; Sponsæ
 Ludet in ulnis.

Samuel Sewff, Alumnus.

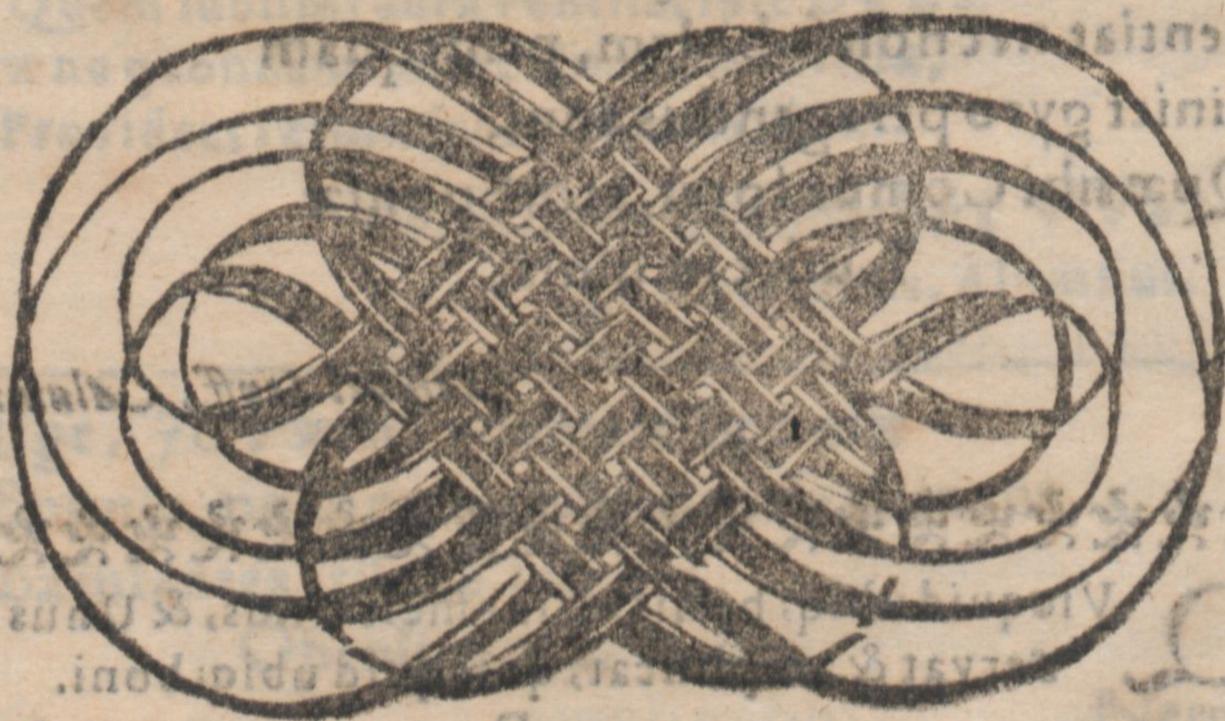
Quicquid ubiq; boni DEUS efficit Unus, & Unus
 servat & amplificat, quicquid ubiq; boni.

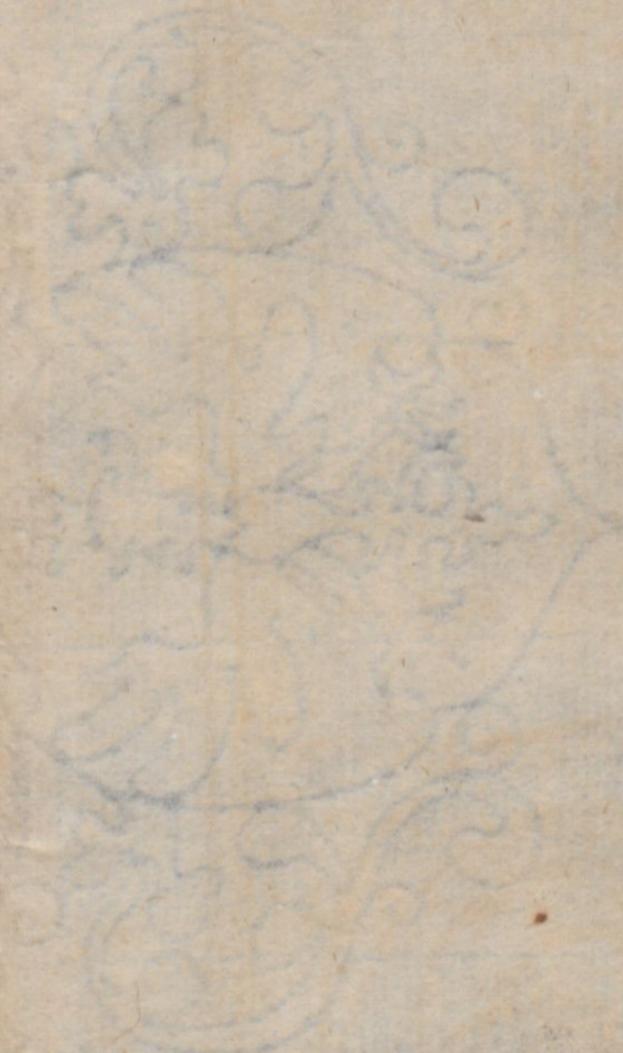

Sospitat ille chorum, venerandaq; limina Divum,
Sospitat ille forum, sospitat ille torum.
Ille tibi nuper ludum commisit: honorem
Gratulor, ut sacri grande laboris onus.
Jam sponsam JOACHIME novam tibi jungit, amorem
Gratulor, & thalami gaudia mille precor,
Æternamq; fidem, pacemq; focumq; perennem,
Et medicâ nunquam pharmaca mixta manu.
Hæc mea vota. (in vos veniat benedictio tanta,
Quanta Jacobigenis est data,) sintq; rata.
Semine de vestro capira & det cernere multa,
Nosq; beet ducens ad sua regna, DEUS.

Nicolaus John, Buttelsadius, Alumnus.

F I N I S.

NUPTIIS FES

CLARISSIA

Dn. M. JOA

CNA

Brandenburgensis Marchio
quæ est stemmatis VV
dignissimi in S

Pudicissime Lectiss

MARIÆ MA

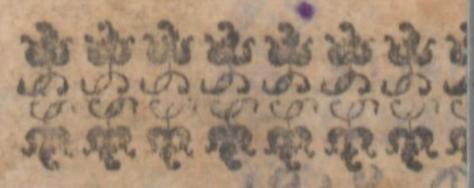
Viri Reverendi, Humaniss

Dn. PETRI ZINC

Roslebiensis meri

Celebratis die 25. Janu

SACR

ISLEBII, Typis LA

*L Knappe, Universitäts

Val. Laurentianus]

X 2054929

508.

